

Támogatóink:

- **Tavalyi jövedelmi adójuk 2 százalékát a Baráti Kör számlájára utaltatták:**

Altdorfferné Tomascsek Berta
Altdorffer Alfréd
MUDr. Bastrnák Ferenc
Jakabné Lelkes Ilona
Ing. Jobbágy Gyula
Jóba Terézia
Less Márta
Less Zsuzsanna
H. Lovász Gabriella

- **Készpénzzel támogatták Baráti Körünk működését:**

Altdorfferné Tomascsek Berta
Altdorffer Alfréd
Ing. Hrasna Bastrnák Györgyi
MUDr. Bastrnák Tibor
JUDr. Jaross Zoltán
PaeDr. Körtvéyesiné Rózsa Piroska
MUDr. Krajcsi-Lazary Géza
JUDr. Krivosík István
H. Lovász Gabriella
Ing. Szabó Kamil
Stégmár Dénes
Dr. Takács Zoltán és volt osztálytársai
Dr. Tóth Tihamér
MUDr. Répás János
Rumanné Bíró Nóra
MUDr. Viola Pál
Az 1960-ban érettségizett XI. A, B osztály
A Pro Patria 2000 Alapítvány

- Októberi tagsági összejevetelünk óta további 41 tag járult hozzá tagdíj fizetésével Baráti Körünk munkájához.

- A Komáromi Nyomda Kft. hírlapunk első számát térítésmentesen, a továbbiakat kedvezményesen nyomtatja.

- Sokan munkájukkal járulnak hozzá Baráti Körünk tevékenységéhez; 20-22 azok száma, akik – változó létszámban – részt vesznek a havi rendszeres munkamegbeszélésen.

Pillanatképek első közös ebédünkről

Juhász Gyula:

Roráté

*A kéklő félhomályban
Az örökmécs ragyog,
Mosolygón álmodoznak
A barokk angyalok.*

*A gyertyák rendre gyúlnak,
A ministráns gyerek,
Mint bárány a mezőben,
Csenget. Az árny dereng.*

*Hideg kövön anyókák
Térdelnek. Ifju pap
Magasba fölmutatja
Szelíden az Urat.*

*Derűs hit tűnt malasztját
Könnyezve keresem.
Ó gyönyörű gyerekség,
Ó boldog Betlehem!*

Vendégünk volt a tatai öregdiákok egyesületének elnöke**„...az érettségi találkozók hangulatát idézte”**

Örömmel vettem részt 2005. október 22-én a Baráti Kör alakuló taggyűlésén – viszonzva a szervezők május 18-i tatai látogatását. Kellemes meglepetést jelentett, hogy az 1970-es évek végén a komáromi és tatai gimnázium között kialakított tapasztalatcsere során megismert tanár kollégákat (Farnbauer Béla, Lovász Gabriella, Oláh György, Oláh Imre) viszontláthattam.

A tanácskozássra érkező öregdiákokkal együtt láthattam az iskola folyosóján két panelen – az iskolatörténeti gyűjtemény részeként – a jezsuita és a bencés korszakot bemutató írásokat és képeket, a harmadikon meg az épületben 1951-től 1960-ig működő magyar tannyelvű óvónőképző pedagógiai iskola történetét.

Jóleső érzéssel hallgattam a magyar nyelvvel kapcsolatban elmondottakat. Napjainkban az anyanyelv megtartása, tisztaságának megőrzése létkérdése nemzetünknek. Talán ezért is hatódta meg Faludy György „Óda a magyar nyelvhez” című költeményének hallatán, melyet a gimnázium tanulója kellemes orgánumával, kitűnő artikulációval, szép magyar kiejtéssel mondott el.

A tanácskozássra jelent meg a **Komáromi Öregdiák** című lap negyedik hírlevele. A színvonalas írássokat tartalmazó, jól szerkesztett újság egyes számaiban olvashattunk Selye Jánosról, akinek nevét a gimnázium 1995-ben vette fel, s az iskola más neves diákjairól – Fecsó Pál, Nagy János, Tözsér Árpád, Zs. Nagy Lajos –, akiknek műveiből is közöl a lap. Az összeállítóknak

és szerkesztőknek a további évfolyamok sikeres megjelentetését kívánom.

A Klapka Vigadóban elfogyasztott közös ebéd az érettségi találkozók hangulatát idézte. Indokoltak az ilyen és ehhez hasonló, fehér asztalnál történő kötetlen beszélgetések. Gyakran itt születnek a legjobb gondolatok.

Megköszönöm a meghívást, s örülök, hogy ott lehettem ezen az összejövetelen. Szívesen támogatom a kialakult baráti kapcsolatunkat, mi is szeretettel küldjük hívásunkat közös találkozásokra.

A Tatai Gimnázium Öregdiákjainak Egyesülete nevében szívből kívánom, hogy a jó Isten adjon a Komáromi Magyar Gimnázium Öregdiákjai és Tanárai Baráti Köre minden tagjának egészséget, erőt a kitűzött célok megvalósításához.

Dr. Körmendi Géza elnök

Szabó Donáta, a gimnázium kvartós tanulója Faludy György *Óda a magyar nyelvhez* című versével köszöntötte a Baráti Kör alakuló taggyűlését.

Postánkból**Kedves Komáromi Öregdiákok!**

Tatai piarista öregdiák lévén (de 1941–44 között győri bencés diák voltam), elnöküinktől, Körmendi Gézától, aki felvette Veletek a kapcsolatot, kaptam meg újságotok októberi számát, és olvastam benne, hogy iskolatörténeti gyűjteményt hoztatok létre.

Nagybátyám, dr. Paár Lajos, aki Somorján született 1899-ben, komáromi diák volt, és „Öregdiák” néven nagyon kedves visszaemlékezést írt és jelentetett meg diákéveiről Tatán, 1938-ban. Apja, az én nagyapám, tatai közjegyző volt. Lajos bácsi aztán – ha jól emlékszem, 1941-től – komáromi („innen-komáromi”) közjegyző lett.

Maradt a családban néhány példány, fogadjátok szeretettel. Baráti üdvözzel

Vizkeleti András,

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem nyugdíjas tanára

A régi szép diákélet

Írta: Öregdiák

Már hogyne volna szép az a régi diákélet, mikor az „öregdiákok” két, három évtized távlatának rózsaszínű ködfátyolán át messziről szemlélik hajdani diákélményeiket éppen olyanformán, mint ahogy távolról pislogtak egykor az ifjúság rózsás szemüvegén keresztül diákkori ideáljuk piruló arcára. Szó, ami szó, szépek voltak a régi diákévek is, a régi kislányok is. Valami hasonlóság is volt természetükben, az, hogy többnyire egyszerre szálltak el életünkből, és hagytak el minket a diákévek is, a diákszerelmek is. De talán jobb is így, mindketten megmaradtak az ifjúkor kedves emlékeinek.

A mindent megszépítő emlékezés hatásától függetlenül is tagadhatatlanul más volt az élet akkor, mikor a másnapi magyar írásbeli dolgozatunk volt a világ legfontosabb problémája...

Így kezdődik az „Öregdiák” visszaemlékezése abban a 30 oldalas könyvecskében, melyet kaptunk.